

LXII.

Forflag til Lov

om

Udvidelse af Thyendets Ret i visse Tilfælde.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3dje Behandling den 6te Marts 1897.*)

§ 1. Den Fortrinsret, som efter Konkursloven af 25de Marts 1872 § 33, II. f., jfr. § 39, tilkommer Thyendets Fordring paa Løn forud for viljesbestemt Underpant i Løsøre, skal, naar Løsøre i Medfør af Forordningen af 28de Juli 1841 § 3 og Konkurslovens § 153 er pantsat i Forbindelse med en Landejendom, om fornødent gøres, tilkomme Fordringen ogsaa i Forhold til dette Løsøre, naar Ejendommens Ejer gaar fallit eller Gælden ikke vedgaaes i hans Dødsbo.

§ 2.

Naar Udlæg til Forauktionering gøres i en Landejendom, ved hvis Pantfætning Forordningen af 28de Juli 1841 § 3 og Konkurslovens § 153 ere anvendte, eller naar en saadan Ejendom af Panthaverne tages til brugeligt Pant, skal det ste med Forbehold af Thyendets Krav paa den alt fortjente Løn, dog ikke for længere Tid tilbage end 1 Aar fra den sidste Fardag før Ublæget, samt paa Løn indtil Thyendeforholdets Ophør, i det længste indtil første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter, og Kostpenge for samme Tidrum, dog i det længste for 8 Uger. Saa snart Thyendeforholdet ophører, kan der for det Thyendet forbeholdte Krav gøres Udlæg, saa længe det pantsatte er i Ejeren eller Udlægshaverens Besiddelse, om fornødent i det i Forbindelse med den ublagte Ejendom pantsatte Løsøre. Saadant Udlæg kan ste ved Udpantning.

Sofus Høgsbro.

Rdist.

*) Se Tillæg A. Sp. 2415—16; Tillæg B. Sp. 903 fg.; Tidenden: Sp. 1135 fg. Forelæggelsen, Sp. 1479 fg. 1ste Behandling, Sp. 4863 fg. og 4928 2den Behandling.